Dosarul nr. 1r-1232/25 Judecătoria Hâncești (sediul Ialoveni)
1-25050546-02-1r-06112025 Judecător: Viorel BOTNARAȘ

D E C I Z I E
în numele Legii

06 mai 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat, în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursurile declarate de:

- avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpatului OPINCA Vitalie *****;
- avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpatei CARCHILAN Tatiana *****;
- avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului ZGÎRVACI Ion *****,

împotriva Încheierii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

OPINCA Vitalie ***, născut la ***** IDNP *****, cetățean al republicii Moldova, domiciliat în or. Ialoveni, st***** căsătorit, un copil minor la întreținere, studii medii, nesupus militar, fără antecedente penale, fără grade de dezabilitate.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal al Republicii Moldova,

a lui

CARCHILAN Tatiana ***, născută la *****, IDNP *****, cetățeancă a Republicii Moldova, domiciliată în or. Ialoveni r*****căsătorită, un copil minor la întreținere, studii medii, neîncadrată în câmpul muncii, fără antecedente penale, fără grade de dezabilitate.

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) și art.186 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova,

și a lui

ZGÎRVACI Ion ***, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în r-nul Călărași s. *****, celibatar, studii medii incomplete, nesupus militar, neîncadrat în câmpul muncii, moldovean, fără antecedente penale, fără grade de dezabilitate.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal al Republicii Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 11 aprilie 2025 – 31 octombrie 2025;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 06 noiembrie 2025 – 06 mai 2026.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursurilor declarate de avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpaților OPINCA Vitalie ***** și CARCHILAN Tatiana ***** și de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului ZGÎRVACI Ion *****, împotriva Încheierii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Încheierea Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025,* au fost respinse acordurile de recunoaștere a vinovăției, încheiate la 20.03.2025 dintre procurorul JALBĂ Tudor și învinuita CARCHILAN Tatiana învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3), 186 alin.(1) Cod penal și învinuiții OPINCA Vitalie și ZGÎRVACI Ion învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

A fost restituit procurorului cauza penală în vederea continuării urmăririi penale.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că*, la data de 11.04.2025, în Judecătoria Hâncești, (sediul Ialoveni), a parvenit cauza penală de învinuire a lui CARCHILAN Tatiana de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3), 186 alin.(1) Cod penal, OPINCA Vitalie și ZGÎRVACI Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Cauza penală menționată supra a parvenit în instanța de judecată în ordinea prevăzută de art.504 Cod procedură penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției, OPINCA Vitalie la data de 07.01.2025, în jurul orei 19:00, acționând împreună și de comun acord cu soția sa, CARCHILAN Tatiana şi cu ZGÎRVACI Ion, aflându-se în fața magazinului alimentar ,*****”, situat în or. Ialoveni, *****exprimând o vădita lipsă de respect față de societate, din motive neînsemnate a inițiat un conflict cu SANDUȚA Dorin, aplicându-i lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care, în rezultatul bruscării reciproce, ambii au căzut la sol. În continuarea acțiunilor sale

infracționale, în timp ce îl agresa pe SANDUȚA Dorin la sol, de dânșii s-au apropiat CARCHILAN Tatiana împreună cu ZGÎRVACI Ion, ultimii aplicându-i victimei lovituri cu pumnii peste corp, după care, CARCHILAN Tatiana a luat de jos o sticlă, cu care a lovit victima de două ori în regiunea capului, acțiunile violente continuând, până la intervenția altor persoane, care se aflau în preajmă şi care au aplanat conflictul.

În rezultatul loviturilor aplicate lui SANDUȚA Dorin i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 202502P0071 din 09.01.2025, echimoză și excoriații la nivelul feței, excoriații la nivelul gâtului şi articulația cotului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin mecanism de lovire/fricțiune și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

La fel, potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției, CARCHILAN Tatiana la data de 07.01.2025, în jurul orei 19:00, acționând împreună și de comun acord cu soțul, OPINCA Vitalie şi cu ZGÎRVACI Ion, aflându-se în fața magazinului alimentar ,*****", situat în or. Ialoveni, *****exprimând o vădita lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, din motive neînsemnate OPINCA Vitalie a inițiat un conflict cu SANDUȚA Dorin, aplicându- i lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care, în rezultatul bruscării reciproce, ambii au căzut la sol, iar CARCHILAN Tatiana împreună cu ZGÎRVACI Ion, i-au aplicat victimei lovituri cu pumnii peste corp. Apoi, CARCHILAN Tatiana a luat de jos o sticlă, cu care a lovit victima de două ori în regiunea capului, acțiunile violente continuând până la intervenția altor persoane, care se aflau în preajmă şi care au aplanat conflictul.

Astfel, în rezultatul loviturilor aplicate lui SANDUȚA Dorin i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 202502P0071 din 09.01.2025, echimoză și excoriații la nivelul feței, excoriații la nivelul gâtului şi articulația cotului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin mecanism de lovire/fricțiune și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Tot ea, CARCHILAN Tatiana, în circumstanțele menținute în rezultatul agresării fizice a lui SANDUȚA Dorin, ultimului i-a căzut la sol telefonul mobil de model „Xiaomi MI 9T", iar după aplanarea conflictului, pe ascuns a sustras telefonul mobil, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu în sumă de 5000 lei.

Potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției, ZGÎRVACI Ion la data de 07.01.2025, în jurul orei 19:00, acționând împreună și de comun acord cu OPINCA Vitalie și CARCHILAN Tatiana, aflându-se în fața magazinului alimentar ,*****", situat în or. Ialoveni, *****exprimând o vădita lipsă de respect față de societate, din motive neînsemnate OPINCA Vitalie a inițiat un conflict cu SANDUȚA Dorin, aplicându-i lovituri cu pumnii în regiunea capului, după care, în rezultatul bruscării reciproce, ambii au căzut la sol, iar ZGÎRVACI Ion și CARCHILAN Tatiana i-a aplicat lovituri victimei cu pumnii peste corp. În continuare, CARCHILAN Tatiana a luat de jos o sticlă, cu care a lovit victima de două ori în regiunea capului, acțiunile violente continuând până la intervenția altor persoane, care se aflau în preajmă şi care au aplanat conflictul.

În rezultatul loviturilor aplicate lui SANDUȚA Dorin i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 202502P0071 din 09.01.2025, echimoză și excoriații la nivelul feței, excoriații la nivelul gâtului şi articulația cotului drept, care au fost cauzate în

rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin mecanism de lovire/fricțiune și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Faptele lui OPINCA Vitalie și ZGÎRVACI Ion de către organul de urmărire penală au fost calificate pe semnele elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite de mai multe persoane* și ale lui CARCHILAN Tatiana au fost calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal – *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșit cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății* și în baza art.186 alin.(1) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane*.

În cuprinsul acordurilor de recunoaștere a vinovăției, se regăsesc declarația expresă a inculpaților CARCHILAN Tatiana, OPINCA Vitalie și ZGÎRVACI Ion, privind recunoașterea faptei și acceptarea încadrării juridice a acesteia.

Referitor la categoria și modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns prin acordul de recunoaștere a vinovăției se reține că, în urma negocierilor dintre procuror, învinuiți și apărătorii acestora, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art. 80 Cod penal și ținând cont de prevederile art.75-78 Cod penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției categoria pedepsei:

- în privința lui OPINCA Vitalie – amendă, mărimea pedepsei convenite 700 unități convenționale, ce constituie 35000 lei, modul de executare conform art.64 Cod penal;
- în privința lui ZGÎRVACI Ion – amendă, mărimea pedepsei convenite 600 unități convenționale, ce constituie 30000 lei și modul de executare stabilit de Biroul de Probațiune;
- în privința lui CARCHILAN Tatiana:

închisoare, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal – 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, conform art.90 Cod penal – pe un termen de probațiune de 2 ani;

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal – 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității și modul stabilit de executare stabilit de Birul de Probațiune.

conform art.84 alin.(3) Cod de procedură penală, pedepsele urmează a fi executate de sine stătător.

3. *Împotriva Încheierii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025, a declarat recurs avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpatului OPINCA Vitalie *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Încheierii cu adoptarea unei noi hotărâri, de acceptare a acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat în cauza penală de acuzare a lui OPINCA Vitalie în baza art.287 alin.(2) Cod penal.*

Autorul recursului susține că instanța de fond a adoptat o soluție neîntemeiată și insuficient motivată, fără a da o apreciere justă argumentelor prezentate de părțile implicate. Se invocă faptul că inculpatul OPINCA Vitalie a recunoscut integral vina, a manifestat căință

sinceră, are o situație familială stabilă, este angajat, se caracterizează pozitiv și a manifestat disponibilitate de a repara prejudiciul. Totodată, se arată că prejudiciul material a fost parțial înlăturat, iar leziunile suferite de partea vătămată sunt neînsemnate.

Se critică faptul că instanța de fond nu a analizat personalitatea inculpatului și circumstanțele relevante, limitându-se la aspecte nerelevante, precum cazierul contravențional. De asemenea, se menționează că instanța a ignorat poziția procurorului care a susținut acordul ca fiind echilibrat și proporțional.

Recursul evidențiază că presupusele neclarități invocate de instanță cu privire la modul de executare a pedepsei rezultă dintr-o simplă eroare tehnică, care putea fi clarificată, fără a justifica respingerea acordului. Totodată, se consideră nefondată concluzia instanței privind caracterul prea blând al pedepsei, în condițiile în care aceasta a fost negociată legal între părți.

Se mai invocă faptul că instanța a depășit limitele rolului său, intervenind nejustificat în dreptul părților de a negocia acordul de recunoaștere a vinovăției și ignorând principiile individualizării pedepsei și aplicării acesteia ca ultimă ratio.

În concluzie, se solicită admiterea recursului, casarea încheierii contestate și fie acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției, fie remiterea cauzei spre rejudecare.

4. *Ca urmare a dezacordului cu Încheierea Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025, avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpatei CARCHILAN Tatiana ***** a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Încheierii cu adoptarea unei noi hotărâri, de acceptare a acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat în cauza penală de acuzare a lui CARCHILAN Tatiana în baza art.287 alin.(3) și art.186 alin.(1) Cod penal.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea a invocat că în fapt, se reține că inculpata, acționând împreună cu alte persoane, a participat la un conflict în cadrul căruia a aplicat lovituri victimei, inclusiv cu un obiect contondent, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate. Ulterior, aceasta a sustras telefonul mobil al victimei, prejudiciul fiind estimat la 5000 lei.

Autorul recursului susține că instanța de fond a respins neîntemeiat acordul de recunoaștere a vinovăției, fără a analiza în mod obiectiv circumstanțele cauzei și fără a acorda o apreciere corespunzătoare poziției părților. Se invocă faptul că inculpata și-a recunoscut integral vina, a manifestat căință sinceră, are la întreținere un copil minor, este încadrată în câmpul muncii, are un loc stabil de trai și se caracterizează pozitiv. De asemenea, se arată că inculpata a întreprins acțiuni imediate pentru înlăturarea consecințelor faptei, restituind bunul sustras și încercând soluționarea amiabilă a conflictului, însă partea vătămată a manifestat un interes preponderent financiar, formulând pretenții considerate exagerate.

Se critică faptul că instanța de fond nu a motivat suficient soluția adoptată, nu a analizat personalitatea inculpatei și a acordat relevanță unor aspecte nepertinente, precum antecedentele contravenționale. Totodată, s-a ignorat poziția procurorului care a susținut acordul ca fiind legal, echilibrat și proporțional.

Recursul mai invocă faptul că presupusele neclarități privind modul de executare a pedepsei rezultă dintr-o simplă eroare tehnică, care nu justifica respingerea acordului. De

asemenea, se consideră neîntemeiată aprecierea instanței privind caracterul prea blând al pedepsei, în condițiile în care aceasta a fost negociată legal între părți. Se mai menționează că instanța nu a respectat principiile individualizării pedepsei și caracterul acesteia de ultimă ratio, neanalizând în mod real situația socială și familială a inculpatei și potențialul de reabilitare al acesteia.

În concluzie, se solicită admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și adoptarea unei decizii de acceptare a acordului de recunoaștere a vinovăției sau, subsidiar, remiterea cauzei spre rejudecare.

5. *Nefiind de acord cu Încheierea Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025, a declarat recurs avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului ZGÎRVACI Ion *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea Încheierii cu adoptarea unei noi hotărâri, de acceptare a acordului de recunoaștere a vinovăției încheiat în cauza penală de acuzare a lui ZGÎRVACI Ion ***** în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.*

Apărarea în cererea de recurs declarată a menționat faptul că în fapt, inculpatul, acționând în comun cu alte persoane, a participat la un conflict în urma căruia victimei i-au fost aplicate lovituri, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate, confirmate prin raport de expertiză judiciară.

Autorul recursului susține că instanța de fond a respins neîntemeiat acordul de recunoaștere a vinovăției, fără a analiza în mod obiectiv circumstanțele cauzei și fără a motiva corespunzător soluția adoptată. Se invocă faptul că inculpatul a recunoscut fapta, a manifestat căință sinceră și a întreprins acțiuni pentru remedierea consecințelor produse.

Se mai arată că prejudiciul suferit de partea vătămată este minor din punct de vedere medical, iar aceasta ar urmări în principal un interes financiar, formulând pretenții exagerate. Totodată, se critică faptul că instanța nu a indicat cuantumul despăgubirilor solicitate și a acordat relevanță unor aspecte nepertinente, precum antecedentele contravenționale.

Recursul subliniază că instanța a ignorat poziția procurorului care a susținut acordul ca fiind legal, echilibrat și proporțional, precum și faptul că pedeapsa stabilită – amendă în mărime de 600 unități convenționale – este rezonabilă și conformă practicii judiciare, ținând cont că inculpatul nu are antecedente penale. Se invocă, de asemenea, că instanța de fond a depășit limitele rolului său, intervenind nejustificat în dreptul părților de a negocia acordul de recunoaștere a vinovăției și adoptând o poziție excesiv acuzatoare.

În concluzie, se solicită admiterea recursului, casarea încheierii contestate și adoptarea unei decizii de acceptare a acordului de recunoaștere a vinovăției sau, subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare

6. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de

procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocații și inculpații au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

7. Examinând Încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar *de a respinge recursurile declarate de avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpaților OPINCA Vitalie ***** și CARCHILAN Tatiana ***** și de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului ZGÎRVACI Ion *****, împotriva Încheierii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025 ca fiind nefondate, cu menținerea fără modificări a Încheierii atacate, reieșind din considerentele ce succed.*

8. În conformitate cu art.437 alin.(4) Cod procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac*

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Potrivit prevederilor art.509/2 alin.(2) Cod de procedură penală, *încheierea instanței cu privire la respingerea acordului de recunoaştere a vinovăției poate fi contestată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia în termen de 15 zile de la pronunțare."*

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală*, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.*

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, prevăd că *organele de urmărire penală şi instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.*

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Corespunzător art.507 alin.(1) Cod procedură penală prevede că, „*procurorul care a încheiat acordul de recunoaştere a vinovăției, după aprobarea, în scris, a acestuia de către procurorul ierarhic superior, trimite în judecată cauza împreună cu acordul de recunoaştere a vinovăției, la care se anexează o informație cu privire la durata urmăririi penale, măsurile preventive aplicate, durata arestării preventive, corpurile delicte şi locul lor de păstrare, măsurile de ocrotire, alte măsuri procesuale, precum şi cu privire la cheltuielile judiciare”.*

Subsecvent art.508 alin.(1) Cod procedură penală stipulează „*în cazul în care acordul de recunoaştere a vinovăției nu corespunde prevederilor art.504 alin.(7) şi ale art.506,*

instanța de judecată fixează un termen pentru înlăturarea omisiunilor, care nu poate depăşi 10 zile lucrătoare".

Instanța de recurs reține că, potrivit prevederilor art.509 Cod de procedură penală, *(1) instanța de judecată examinează cauza în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției în ședință publică, cu excepția cazurilor în care, conform legii, ședința poate fi închisă. În cadrul ședinței de judecată se prezintă acordul de recunoaștere a vinovăției, care se citește de către procuror, se audiază inculpatul şi se ascultă poziția apărătorului acestuia. Dacă este prezentă partea vătămată sau alte părți, se audiază și acestea. (2) Instanța trebuie să constate dacă inculpatul: 1) înțelege pentru ce infracțiune este învinuit; 2) recunoaște vinovăția; 3) a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului; 4) înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. (3) În cazul în care inculpatul susține acordul de recunoaștere a vinovăției, el face declarații în instanță despre ceea ce a săvârşit în legătură cu fapta prejudiciabilă ce i se incriminează și atitudinea sa față de probele anexate la dosar.*

Conform art.509/2 alin.(1) Cod de procedură penală: „*în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.504 alin.(3) şi (4), art.505 alin.(2) şi (3) și art.508 alin.(1) cu privire la toate faptele care au făcut obiectul acordului de recunoaştere a vinovăției sau dacă instanța de judecată apreciază că încadrarea juridică a faptei este eronată, că pedeapsa prevăzută de lege ori modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord este stabilit contrar legii sau că soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi inculpat este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii ori cu personalitatea inculpatului, instanța, printr-o încheiere, respinge acordul de recunoaştere a vinovăției şi îl restituie procurorului în vederea continuării urmăririi penale."*

În raport cu aceste considerente, alegațiile recurenților privind netemeinicia soluției instanței de judecată sunt neîntemeiate, întrucât instanța a respectat obligațiile procedurale impuse de lege, a verificat condițiile prevăzute de lege pentru validitatea acordurilor de recunoaștere a vinovăției și a asigurat respectarea principiului echității în stabilirea pedepsei.

9. În prim-plan, Colegiul subliniază că procedura acordului de recunoaștere a vinovăției este strict reglementată și supusă condițiilor exhaustiv prevăzute de legiuitor în art.504 alin.(3)–(8) Cod de procedură penală, care prevede că *procedura prevăzută în prezentul capitol se aplică în cazul:*

1) învinuitului care, la momentul săvârşirii infracțiunii, a împlinit vârsta de 16 ani;

2) infracțiunilor pentru care se aplică pedeapsa cu închisoare pe un termen până la 15 ani inclusiv, cu excepția celor prevăzute la art.135 şi 135/1 Cod penal.

(4) Acordul de recunoaştere a vinovăției nu poate fi încheiat cu persoana învinuită de crearea unui grup criminal organizat sau a unei organizații criminale.

(5) Acordul de recunoaştere a vinovăției poate fi inițiat de către procuror, de către învinuit şi apărătorul său şi poate fi încheiat în orice moment după punerea sub învinuire şi până la trimiterea cauzei în judecată.

(6) În cazul încheierii unui acord de recunoaştere a vinovăției, limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală se reduc în conformitate cu art.80 Cod penal.

(7) În cazul infracţiunii săvârşite cu participaţie, cauza în privinţa persoanei cu care a fost încheiat acordul de recunoaştere a vinovăţiei se disjunge, formând un dosar separat.

(8) Persoana în privinţa căreia cauza a fost examinată conform prezentului capitol poate fi audiată în calitate de martor într-un alt proces.

Iar în conformitate cu prevederile art.505 Cod de procedură penală, *(1) acordul de recunoaştere a vinovăţiei se întocmeşte în scris, după aprobarea, în scris, a limitelor pedepsei de către procurorul ierarhic superior, cu participarea obligatorie a învinuitului şi a apărătorului acestuia.*

(2) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei poate fi încheiat atunci când, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârşite de învinuit şi rezultă stabilirea vinovăţiei acestuia.

(3) Procurorul negociază cu învinuitul şi apărătorul acestuia categoria, cuantumul şi modul de executare a pedepsei care urmează a fi aplicată de instanţa de judecată, în limitele prevăzute de art.80 Cod penal şi ţinând cont de prevederile art.75–78 Cod penal.

(4) La negocierea pedepsei, cuantumului şi modului de executare a acesteia, procurorul ia în considerare următoarele circumstanţe:

1) voinţa învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;

2) recunoaşterea vinovăţiei şi voinţa liber exprimată;

3) natura şi gravitatea acuzaţiei înaintate;

4) pericolul public prezentat de învinuit;

5) interesul public de a obţine o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;

6) comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune.

Astfel, instanța de recurs menționează că, un element determinant al acordului de recunoaștere a vinovăției, încheiat între partea acuzării și apărării este potrivit art.506 alin.(1) pct.8) Cod procedură penală „*categoria, mărimea și modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit, dacă s-a ajuns la un astfel de acord*”.

Astfel, potrivit acordurilor de recunoaștere a vinovăției la pct. 5 „Categoria, mărimea și modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la prezentul acord” s-a convenit „„în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art.80 Cod penal și ținând cont de prevederile art. 75-78 Cod penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției:

- ***în privința lui OPINCA Vitalie***:

– categoria pedepsei – amendă;

– mărimea pedepsei convenite – 700 unități convenționale, ce constituie 35000 lei;

– modul de executare a pedepsei – achitarea conform art.64 Cod penal;

- ***în privința lui ZGÎRVACI Ion:***

– categoria pedepsei – amendă;

– mărimea pedepsei convenite – 600 unități convenționale, ce constituie 30000 lei;

– modul de executare a pedepsei – în modul stabilit de Biroul de Probațiune;

- ***în privința lui CARCHILAN Tatiana:***

– categoria pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal – închisoare;

– mărimea pedepsei – 3 ani;

– modul de executare a pedepsei – în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei un termen de probațiune de 2 ani, cu obligarea să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta, să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile, să participe la programe probaționale;

– categoria pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod penal – muncă neremunerată în folosul comunității;

– mărimea pedepsei – 100 ore;

– modul de executare a pedepsei – în modul stabilit de Biroul de Probațiune.

În corespundere cu prevederile art.84 alin.(3) Cod de procedură penală, pedepsele urmează a fi executate de sine stătător.

10. Analizând aceste aspecte, Colegiul reține că circumstanțele evidențiate de procuror, la stabilirea pedepsei, la prezenta cauză, sunt contrare materialele cauzei penale, și anume ce se referă la personalitatea inculpaților, CARCHILAN Tatiana a fost trasă la răspundere contravențională pentru vătămarea integrității corporale (art.78 alin.(2) Cod contravențional) (vol. 1, f.d. 98), ZGÎRVACI Ion a fost tras la răspundere contravențională pentru huliganism, injurie, vătămarea integrității corporale, conducerea vehiculului cu încălcarea RCR (art.354 alin.(1), 69 alin.(1), 78 alin.(2), 231 alin.(2) Cod contravențional) (vol. 1, f.d. 118), iar OPINCA Vitalie a fost tras la răspundere contravențională pentru nerespectarea indicatorilor de semnalizare rutieră, vătămarea integrității corporale, huliganism nu prea grav, injuria, oprire interzisă ș.a (art.240 alin.(1), 78 alin.(1), 354 alin.(1), 69 alin.(1), 69 alin.(1), 238 alin.(1) Cod contravențional) (vol. 1, f.d. 75-76), la comportamentul acestora la etapa inițială a urmăririi penale, mai mult ca atât, acuzatorul de stat nu a evidențiat pericolul public al acțiunilor inculpaților și gravitatea infracțiunilor, la fel, nu a ținut cont de prevederile art.61 Cod penal și nu a motivat pedeapsa sub aspectul prevederilor art.75 Cod penal.

La caz se remarcă că, acțiunile inculpaților OPINCA Vitalie și ZGÎRVACI Ion au fost încadrate pe semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, care prevede în calitate de pedeapsă „*amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani”* și acțiunile inculpatei CARCHILAN Tatiana au fost încadrate pe semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, care prevede în calitate de pedeapsă „*închisoare de la 3 la 7 ani”* și în baza art.186 alin.(1) Cod penal, ce prevede în calitate de pedeapsă „*amendă în mărime până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani*”.

În prezenta speță, procurorul prin aplicarea prevederilor art.80 Cod penal, la negocierea și semnarea acordurilor de recunoaștere a vinovăției cu inculpații, a convenit o pedeapsă minimă și neechitabilă în raport cu fapta prejudiciabilă comisă, neținându-se cont de prevederile art.61, 75 Cod penal.

Totuși, Colegiul constată că, în speță, cuantumul pedepsei negociate și stabilite prin acordul de recunoaștere a vinovăției nu respectă limitele prevăzute de art.80 Cod penal, condiție obligatorie pentru validitatea inițierii și încheierii unui astfel de acord, ceea ce conduce la respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei reflectat la art.7 Cod penal în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei fie instanța, iar la caz procurorul la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției urma să i-a în considerare caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, în complicitate, de către OPINCA Vitalie și ZGÎRVACI Ion în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal și de către CARCHILAN Tatiana în baza art.287 alin.(3), 186 alin.(1) Cod penal, motivul şi scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul şi mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În ceea ce privește acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de inculpata CARCHILAN Tatiana, modul de executare a pedepsei este neclar, formulat ambiguu, fiind inexplicabilă norma de drept material aplicabilă executării acesteia, ridicând probleme de claritate, nefiind determinabilă norma de drept material în temeiul căreia urmează și cum a fi executată pedeapsa (s-*a indicat art.84 alin.(3) Cod de procedură penală - recuzarea grefierului*).

La fel, procurorul a învederat că, natura și gravitatea acuzației aduse inculpaților, ar reprezenta o circumstanță ce ar justifica pedeapsa convenită, însă și această circumstanță este apreciată critic ori concluzia procurorului nu este motivată sub nici o formă. Mai mult ca atât, procurorul nu a ținut cont de faptul că, infracțiunea imputată lui OPINCA Vitalie și ZGÎRVACI Ion, potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă, iar infracțiunile imputate lui CARCHILAN Tatiana, potrivit art.16 alin.(2), (4) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor ușoare și grave.

Referitor la circumstanțele invocate de procuror în susținerea categoriei de pedeapsă stabilite prin acordul de recunoaștere a vinovăției, Colegiul reține că acestea nu sunt susținute de o motivare suficientă și nu corespund exigențelor prevăzute de art.61 și art. 75 Cod penal, care impun o individualizare riguroasă, bazată pe criterii obiective și verificabile.

În ceea ce privește afirmația privind „comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune”, instanța a constatat că aceasta nu este argumentată prin probe pertinente și concludente. Din materialele cauzei nu rezultă existența unei reparări efective a prejudiciului material sau moral pretins de partea vătămată, iar acțiunea civilă formulată în cadrul urmăririi penale nu a fost soluționată, nici prin restituirea benevolă a prejudiciului, nici printr-o înțelegere între părți. Dimpotrivă, din poziția exprimată în ședința de judecată rezultă că partea vătămată a menținut pretenții materiale și nu a confirmat recuperarea prejudiciului. În aceste condiții, simpla invocare formală a unei eventuale disponibilități de reparare a prejudiciului nu poate fi calificată drept circumstanță atenuantă reală în sensul art.76 Cod penal și nici nu poate fundamenta o reducere substanțială a pedepsei în cadrul procedurii acordului.

Cu referire la circumstanța „pericolului public prezentat de învinuit”, Colegiul constată că aceasta a fost enunțată declarativ, fără o analiză concretă a gradului de pericol social al faptei și fără corelare cu elementele obiective ale cauzei. Or, din probele administrate rezultă că faptele au fost comise în spațiu public, în prezența mai multor persoane, inclusiv în contextul în care partea vătămată se afla împreună cu un copil minor, iar intervenția terților a fost necesară pentru aplanarea conflictului. Aceste împrejurări denotă un grad sporit de tulburare a ordinii și liniștii publice, ceea ce impunea o evaluare argumentată a pericolului social concret, iar nu o simplă enunțare formală a acestei circumstanțe.

Totodată, Colegiul reține că principiul individualizării pedepsei, consacrat de art.7 și art.75 alin.(1) Cod penal, obligă organul de urmărire penală și instanța de judecată să evalueze cumulativ caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, împrejurările concrete ale săvârșirii faptei, persoana inculpatului, conduita acestuia anterior și ulterior comiterii faptei, precum și impactul social al infracțiunii. În speță, aceste elemente nu au fost analizate în mod coerent și complet în cadrul negocierii acordului, fiind omise sau tratate formal.

De asemenea, argumentul potrivit căruia pedeapsa convenită ar fi suficientă pentru realizarea scopului educativ și preventiv al sancțiunii penale nu este susținut printr-o motivare concretă raportată la criteriile prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și formarea unei atitudini de respect față de lege și valorile sociale. Or, caracterul și împrejurările faptelor, inclusiv modul de comitere în grup, în spațiu public și prin utilizarea unui obiect contondent, indică un grad de pericol social care necesită o reacție penală proporțională și nu una minimalizată nejustificat.

În consecință, Colegiul constată că circumstanțele invocate de acuzare în susținerea acordului de recunoaștere a vinovăției nu au fost fundamentate pe o analiză completă și obiectivă a criteriilor legale de individualizare a pedepsei, ceea ce a condus la stabilirea unei pedepse nejustificat de blânde în raport cu gravitatea faptelor și cu personalitatea inculpaților, contrar exigențelor art.509/2 Cod de procedură penală.

11. În acest context, soluția instanței de respingere a acordurilor de recunoaștere a vinovăției cu restituirea cauzei penale procurorului într-u continuarea urmăririi penale este legală și se încadrează în prevederile art.509/2 alin.(1) Cod procedură penală, care stabilește că în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.504 alin.(3) și (4), art. 505 alin.(2) și (3) și art.508 alin.(1), sau dacă *instanța constată că* încadrarea juridică este eronată, că *pedeapsa sau modul de executare a pedepsei convenit prin acord este stabilit contrar legii, ori că soluția convenită între procuror și inculpat este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii sau cu personalitatea inculpatului,* instanța respinge acordul de recunoaștere a vinovăției prin încheiere și restituie cauza procurorului pentru continuarea urmăririi penale.

În acest sens, respingerea acordurilor de recunoaștere a vinovăției nu reprezintă o ingerință arbitrară în autonomia de voință a părților, ci o expresie a rolului activ al instanței în controlul legalității și proporționalității actului de justiție penală, în special în procedura simplificată, care derogă de la regula generală a judecării în procedură ordinară și presupune garanții suplimentare de legalitate. Or, instanța este obligată să verifice dacă acordul respectă exigențele art.504–509/2 Cod procedură penală, atât sub aspect formal, cât și sub aspect

material, inclusiv corecta individualizare a pedepsei în conformitate cu art.75–78 Cod penal și respectarea limitelor prevăzute de art.80 Cod penal.

În speță, instanța de fond a constatat în mod motivat că pedeapsa stabilită prin acorduri nu reflectă în mod adecvat gravitatea faptelor imputate, caracterul lor de huliganism comis în participație, în spațiu public și în prezența mai multor persoane, precum și împrejurările concrete ale cauzei, inclusiv lipsa unei reparări efective a prejudiciului cauzat părții vătămate. Aceste elemente obiective justifică concluzia că soluția negociată între procuror și inculpați nu asigură un raport echitabil între natura faptei și sancțiunea aplicată, fiind în contradicție cu scopurile pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

De asemenea, Colegiul subliniază că simpla existență a unui acord între procuror și inculpați nu obligă instanța la validarea automată a acestuia, întrucât rolul instanței în această procedură nu este unul pur formal, ci unul de control jurisdicțional efectiv asupra legalității și proporționalității înțelegerii. Astfel, atunci când instanța constată că pedeapsa convenită este vădit disproporționată în raport cu criteriile de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal sau că nu este asigurată funcția preventiv-educativă a sancțiunii, aceasta are obligația legală de a respinge acordul.

Totodată, susținerea potrivit căreia instanța ar fi depășit limitele competenței sale prin reanalizarea elementelor de individualizare a pedepsei este neîntemeiată, întrucât art.509/2 Cod procedură penală impune în mod expres verificarea de către instanță a caracterului legal și echitabil al soluției convenite, inclusiv sub aspectul proporționalității sancțiunii penale.

În consecință, Colegiul constată că instanța de fond a aplicat corect dispozițiile legale incidente, a efectuat o analiză completă a circumstanțelor cauzei și a motivat în mod suficient concluzia privind nelegalitatea și neproporționalitatea pedepselor stabilite prin acordurile de recunoaștere a vinovăției, ceea ce justifică respingerea acestora și restituirea cauzei procurorului pentru continuarea urmăririi penale. Prin urmare, încheierea contestată este legală și temeinic motivată, nefiind identificate erori de drept sau de apreciere care să impună reformarea acesteia.

12. Colegiul reține că motivele invocate în recursurile declarate de apărători în interesele inculpaților OPINCA Vitalie, CARCHILAN Tatiana și ZGÎRVACI Ion sunt neîntemeiate și nu pot conduce la casarea încheierii contestate, întrucât acestea nu combat în mod efectiv raționamentul juridic al instanței de fond și nu demonstrează încălcarea normelor de drept material sau procesual.

În esență, argumentul recurenților potrivit căruia instanța de fond nu ar fi examinat suficient circumstanțele personale ale inculpaților, recunoașterea vinei, căința sinceră, situația familială și comportamentul ulterior comiterii faptelor nu poate fi reținut ca temei de admitere a recursurilor. Colegiul subliniază că aceste circumstanțe au fost avute în vedere în etapa negocierii acordului de recunoaștere a vinovăției, însă ele nu au un caracter absolut determinant în validarea acestuia, instanța fiind obligată să realizeze un control de legalitate și proporționalitate în raport cu art.509/2 Cod procedură penală. Or, simpla existență a circumstanțelor atenuante nu poate prevala asupra exigențelor privind corecta individualizare a pedepsei și respectarea raportului de proporționalitate dintre gravitatea faptei și sancțiunea aplicată.

Referitor la susținerea potrivit căreia instanța ar fi ignorat poziția procurorului și caracterul „echilibrat” al acordului, Colegiul reține că această împrejurare nu are valoare obligatorie pentru instanță. Procurorul, deși participant activ la negocierea acordului, nu are competența de a substitui controlul jurisdicțional al instanței, care este independentă și obligată să verifice dacă soluția convenită respectă legea. Prin urmare, poziția acuzării nu exonerează instanța de obligația de a analiza dacă pedeapsa convenită este legală și proporțională, iar simpla susținere a acordului de către procuror nu poate prevala asupra constatării instanței privind caracterul nejustificat de blând al sancțiunii.

În ceea ce privește critica referitoare la presupusa „eroare tehnică” privind modul de executare a pedepsei, Colegiul constată că aceasta nu poate fi calificată drept o simplă inexactitate formală lipsită de relevanță juridică. Din analiza acordurilor rezultă că modul de executare a sancțiunilor nu era determinat clar și coerent, existând elemente de ambiguitate ce afectează previzibilitatea și executabilitatea hotărârii. Or, potrivit exigențelor art.505 și art.506 Cod procedură penală, acordul trebuie să conțină în mod clar și determinat categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei, condiție esențială de legalitate, a cărei neîndeplinire atrage în mod legitim respingerea acestuia în temeiul art.509/2 Cod procedură penală.

Cu privire la argumentul privind caracterul pretins „minim” al leziunilor și lipsa unui pericol social semnificativ, Colegiul reține că această apreciere este eronată, întrucât gravitatea infracțiunii nu se determină exclusiv prin rezultatul vătămărilor corporale, ci prin ansamblul circumstanțelor faptei, inclusiv modalitatea de comitere, pluralitatea participanților, locul comiterii, intensitatea acțiunilor violente și impactul asupra ordinii publice. În speță, faptele au fost comise în spațiu public, în mod concertat, cu aplicarea violenței fizice și utilizarea unui obiect contondent, ceea ce denotă un grad sporit de pericol social, incompatibil cu o soluție sancționatorie minimalizată.

De asemenea, susținerile recurenților privind pretinsul comportament „exclusiv financiar” al părții vătămate și irelevanța pretențiilor acesteia nu pot fi reținute, întrucât cuantificarea prejudiciului și atitudinea părții vătămate nu sunt elemente determinante în aprecierea legalității acordului, decât în măsura în care reflectă existența unei reparări efective a prejudiciului, ceea ce în speță nu este dovedit. Lipsa reparării efective a prejudiciului constituie, dimpotrivă, un element relevant în procesul de individualizare a pedepsei potrivit art.75 alin.(1) Cod penal.

În ceea ce privește critica privind cazierul contravențional, Colegiul reține că instanța de fond nu a acordat acestuia o valoare decisivă, ci l-a analizat exclusiv ca element de context privind conduita generală a inculpaților, aspect permis de art.75 Cod penal, care impune evaluarea persoanei inculpatului în ansamblul comportamentului său social. Prin urmare, această împrejurare nu reprezintă o încălcare a legii, ci o aplicare corectă a criteriilor de individualizare.

Totodată, susținerea potrivit căreia instanța ar fi depășit limitele rolului său și ar fi intervenit în dreptul părților de a negocia acordul este nefondată. Controlul exercitat de instanță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției este expres prevăzut de lege și constituie o garanție esențială împotriva aplicării unor sancțiuni disproporționate sau a unor

înțelegeri contrare ordinii de drept. Astfel, instanța nu substituie voința părților, ci verifică legalitatea și temeinicia acesteia, în conformitate cu art.509/2 Cod procedură penală.

În consecință, Colegiul constată că motivele invocate în recursuri nu demonstrează existența unor erori de drept sau de apreciere a instanței de fond, ci reprezintă simple critici ale modului de individualizare a pedepsei convenite prin acord, fără a înlătura concluzia legală privind neconformitatea acestuia cu exigențele legii. Prin urmare, încheierea contestată este legală și temeinic motivată, iar recursurile urmează a fi respinse ca nefondate.

13. Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursurile înaintate, în situația respectivă, au un caracter declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpaților OPINCA Vitalie ***** și CARCHILAN Tatiana ***** și de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului ZGÎRVACI Ion *****, împotriva Încheierii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025, ca fiind nefondate, reținând în acest sens că, Încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Încheierii nu au fost reținute.

14. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(4) 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) 509/2 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se resping ca nefondate recursurile declarate de avocatul Alexandru BOGOS în

interesele inculpatului OPINCA Vitalie *****, de avocatul Alexandru BOGOS în interesele inculpatei CARCHILAN Tatiana ***** și de avocatul Marin AFTENII în interesele inculpatului ZGÎRVACI Ion *****, împotriva Încheierii Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr. 1-85/2025 din 31 octombrie 2025, și se menține fără modificări Încheierea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI